

NE UŽ PINIGUS IR VELTUI

 Tai yra tikrai privilegija sugrįžti į bažnyčią šį rytą. Man tiesiog įdomu. . . Brolis Nevilas pasakė, kad daugelis gale negali girdėti. Ar jūs dabar gerai mane girdite, ten gale? Ar viskas gerai? Gerai. Aš—aš esu neaukšto ūgio, turiu kelti daug triukšmo, kad žmonės žinotų, jog aš esu kažkur netoliese.

² Taigi, prisimenu kartą, kai aš dirbau Komunalinių Paslaugų įmonėje. Lipau laiptais. . . Ir aš dėvėjau didžiulius batus, pakaustytais vinimis, nes vaikščiojau aukštose trasose. Ir aš lipau laiptais. Ir ponija Ehalt, kuri yra mano draugė, buvo prie skydinės. Esu įsitikinęs, kad ponas Ginther atpažintų ją. Taigi Edith pasakė: „Bili, būdamas toks nedidelis vyrukas, kokį tik aš kada esu mačiusi, tu keli didžiausią triukšmą“. Trepsėjau tais didžiuliais pakaustytais batais, lipdamas laiptais.

³ Aš pasakiau: „Na, Edith, aš toks mažas, kad keldamas daug triukšmo, aš leidžiu visiems žinoti, jog esu netoliese“.

⁴ Na, aš tik užėjau paskambinti. Brolis Nevilas man pasakė, kad mūsų geras draugas, brolis Roy Roberson šį rytą nedalyvauja tarnavime, nes serga. Jo. . . Jam buvo pažeistas dantis. Tai sukėlė infekciją ir jam pakilo temperatūra. Ir aš manau, kad jam turi iškart jį ištraukti. Ir Rojus mums buvo kaip tėvas čia, ir mes mylime jį. Ir aš pasakiau: „Broli Roy, aš—aš tiesiog dabar, už kelių minučių vykstu į tarnavimą“. Aš pasakiau: „Aš ketinu šį rytą paprašyti bažnyčios, kad visi pasimelstų už jus“, - ir rytoj, kai jis nuvyks, kad tuo būtų pasirūpinta. Dantis išaugo kreivai, ar kažkas, buvo neteisingai ištrigęs, ir jie turi išpjauti tai ir išimti jį.

⁵ Brolis Roy yra veteranas, kaip jūs visi žinote, iš Antro Pasaulinio karo, kuris tiesiog buvo sušaudytas į gabalėlius. Ir jeigu ne Dievo gerumas, jis net nebūtų išgyvenęs. Jis ilgą laiką išgulėjo tarp mirusių; rankos peršautos štai čia, ir kojos peršautos, ir abu pagrindiniai nervai negyvi. Ir gydytojas pasakė: „Jeigu jis ir išgyvens, jis niekada nepadarys nė žingsnio“. Iš Dievo malonės jis dirba kiekvieną dieną, laipioja ir visa kita. Dievas buvo jam geras, nes jis yra geras žmogus, ir mes mylime jį. Ir mes, mes—mes ne visi. . .

⁶ Jeigu mes gyvename teisingai, tai nereiškia, kad mes esame apsaugoti nuo bėdų. Atvirai kalbant, tai reiškia, kad visos bėdos yra nukreiptos į mus. „Daug bėdų patiria teisusi, bet iš jų visų jį išvaduoja Dievas“. Tai šlovingoji dalis.

⁷ Taigi šį rytą mes prašome ypatingos maldos už brolių Roy. Įdomu, ar kas nors iš čia esančių norėtų, kad už juos būtų pasimelsta, kad būtų paminėti maldos žodžiu? Jeigu

yra, pakelkite savo rankas. Gerai. Puiku. Tiesiog atsistokime minutėlei, jei norite, kol mes melsimės.

⁸ Viešpatie, mes atėjome šiandien, sabato pradžioje. Ir saulė dabar kaip tik pradeda savo kelionę aplink pasaulį, kad atneštų šviesą ir gyvybę tiems, kuriems tai buvo skirta. Ir tarnavimo pradžioje, kuriame mes esame Tavo Bažnyčios dalis, kuri buvo pašaukta praveisti išgydymo tarnavimus, fizinio kūno išgydymui, kad išpildytų norus ir troškimus mūsų palaiminto Viešpaties, kuris buvo sužeistas už mūsų nusizengimus, ir Jo režiais mes buvome išgydyti, ir mes prašome, šio tarnavimo pradžioje, kai jis pradeda skleisti sparnus dainose ir mūsų širdys pradeda kilti aukštyn, kad mes prisimintume šį rytą, Viešpatie, mūsų brangų, mylimą brolių Roy Roberson, Tavo nuolankų tarną. Ir mes žinome, kad Tu išsaugojai jo gyvybę mūsų lauke, ir Tu buvai jam geras. Ir šiandien jis kenčia skausmus, ir jis negalėjo atvykti į bažnyčią.

⁹ Ir, Viešpatie, jiems besimeldžiant Morkaus namuose, Angelas nužengė ten kalėjime, kur Petras buvo įkalintas, paslaptinai atidarė duris ir išvedė jį.

¹⁰ O Viešpatie, Tu vis dar esi Dievas. Šį rytą tie Angelai vykdo Tavo nurodymus. Mes meldžiame, Viešpatie, kol mes meldžiamės čia, Dievo namuose, kad Angelai nužengtų į brolio Roberson namus. Jo troškimas yra būti čia, savo vietoje, bet negalia sulaukė jį. Ir te Dievo Angelai išgydo jį, ir te jis pasveiksta, kad jis vėl galėtų užimti savo vietą Dievo namuose.

¹¹ Yra ir kitų, kurie išgyveno sunkumus, jie—jie sirgo. Ir mes matėme pagyvenusią moterį, kuri ruošėsi atsisėsti į savo vietą, pakėlė savo rankas, ji ėjo šlubčiodama. Ji atėjo į Dievo namus, kad būtų išgydyta. Suteik, Viešpatie, kad ji išeitų iš čia pilna jaunatviškos energijos ir gyvumo.

¹² Visi kiti, kurie pakėlė savo rankas, daugelis iš jų atsistojo, kadangi yra parašyta, ir anksčiau buvo cituota: „Daug bėdų patiria teisusi, bet iš jų visų jį išvaduoja Dievas“. Te mes išskrisime šiandien į tikėjimą, į tikėjimo rankas, kurios išvaduos mus iš visų ligų ir bėdų. Kai pasibaigs tarnavimas, te mūsų tarpe neliks nė vieno paliejusio.

¹³ Suteik, Viešpatie, kad kiekvienas netikintis taptų tikinčiu. Ir kai mes apmąstome Tavo Žodį, te Šventoji Dvasia pajma Jį ir įdeda Tai į mūsų širdis, ir ten laisto Jį, kol Tai taps Žodžio vaisiumi. Padaryk tai dėl mūsų, Viešpatie, kai mes nuolankiai palenkiame savo galvas ir prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

Galite sėstis.

¹⁴ Prieš pradėdamas šio ryto pamokslą, aš norėčiau priminti jums, šiek tiek konkrečiau. Jeigu kas nors iš jūsų turite atostogas, ir norėtumėte dalyvauti viename iš tarnavimų, kurie vyks Midltaune, Ohajuje, savaitę, pradedant nuo pirmadienio, jie vyks stovyklavietėje.

15 Ar jūs žinote stovyklavietės pavadinimą, Gene? [Brolis Gene sako: „Sakė, kad tai dvylika mylių nuo Midltauno“—Red.] Brolis Sullivan. Midltaunas yra nedidelis miestelis, aš manau, maždaug kaip Džefersonvilis čia. Tai krepšinio centras. Ten pastoriai yra brolis Sullivan. Bet kuri iš Pilnos Evangelijos bažnyčių, kur šešiasdešimt kelios iš jų bendradarbiauja šiame susirinkime, galės jums pasakyti, kur yra stovyklavietė.

16 Ir man pasakė, kad stovyklavietėje bus daug namelių, kad būtų pasirūpinta žmonėmis, norinčiais atvykti. Ir susirinkimai prasidės pirmadienį iki šeštadienio, šešias dienas. O sekmadienį nebus, dėl kitų bažnyčių, kad jie galėtų dalyvauti savo įprastuose tarnavimuose. Galbūt, bus išgydymo tarnavimas, ar malda už sergančius, kiekvieną vakarą. Kviečiame visus. Ir tai prasidės rugpjūčio 10-ą iki 15-os, nuo pirmadienio iki šeštadienio. Ir jeigu jūs atostogaujate, ir—ir artėja jūsų atostogos, ir jūs norėtumėte jas praleisti štai tokiu būdu, na, mes tikrai džiaugsimės jūsų apsilankymu.

17 Aš taip pat padrašinėčiau visus tuos, kurie nebuvo pakrikštyti krikščionišku krikštu, pasilikti šį rytą ir pagalvoti apie tai. Ir būkite pasiruošę krikšto tarnavimui, kuris įvyks dabar, aš manau, maždaug po keturiasdešimt penkių minučių. Jis vyks čia, bažnyčioje.

18 Mes esame linkę skatinti žmones, kad pasikrikštytų krikščionišku krikštu, žinodami, kad tai gyvybiškai būtina dėl išgelbėjimo. Nes tai buvo parašyta mūsų Viešpaties, Jo paskutinis pavedimas, Jo paskutinis pavedimas Bažnyčiai. Ar, kai Jis pavedė Bažnyčiai, pabaigoje, Jis pasakė: „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją kiekvienam kūrinui. Kas įtikės ir pasikrikštys – bus išgelbėtas“. Taigi mes žinome, jog tai gyvybiškai būtina, kad mes būtume pakrikštyti panardinant.

19 Ir mes su džiaugsmu suteiksime jums šią paslaugą, kiekvienam, kuris savo širdyje yra įsitikinęs, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, jog Jis mirė tam, kad išgelbėtų nusidėjėlius, ir jūs esate tas, dėl kurio Jis mirė, kad būtumėte išgelbėtas; ir norėtumėte ateiti ir pasikrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu jūsų nuodėmių atleidimui; sakydami pasauliui, kad jūs tikite, jog jūsų nuodėmės yra atleistos ir kad jūs dabar ruošiatės tapti Viešpaties Jėzaus mokiniu, kad užimtumėte savo poziciją.

20 Jeigu jūs neturite bažnyčios, į kurią galėtumėte nueiti, mes džiaugsimės, turėdami bendravimą su jumis. Čia mes neturime narių. Tai atvira bažnyčia, visam Kristaus Kūnui, iš kiekvienos denominacijos. Mes užimame tarpdenominacinę poziciją. Ir mes atveriamė duris visiems žmonėms, nesvarbu, kas jie yra, kokios odos spalvos, rasės ar tikėjimo, visi yra laukiami. „Kas tik nori, ateikite“. Ir jeigu jūs neturite kitos bažnyčios, mes džiaugsimės, jeigu jūs tiesiog ateisite ir pabendrausite su mumis. Nėra jokio prisijungimo. Tiesiog ateikite, kai durys yra atvertos ir

bendraukite su mumis. Tai viskas, ko jums reikia; tiesiog ateiti štai taip. Ateikite atvira širdimi, įsijunkite į mūsų darbą ir padėkite mums, kai mes judame pirmyn dėl Dievo Karalystės. Nes mes tikime, kad valanda jau arti, kai išsipildys visa tai, apie ką buvo kalbama Biblijoje.

²¹ Be abejonės, daugelis iš jūsų anądien skaitėte apie Chruščiova, jo pareiškimą Jungtinėms Tautoms, kaip man tai pacitavo draugas iš Kanados laikraščio. Jis pasakė: „Jeigu yra Dievas, Jis yra pasiruošęs vėl nušluoti ir išvalyti šventyklą nuo jūsų, kapitalistų, kaip Jis tai padarė pradžioje“. Taigi, dabar jūs galite skaityti tarp eilučių: „Jis pasiruošęs vėl išvalyti šventyklą“. Ir tai pasibaisėtina, kad komunistas kalbėtų tokį dalyką? Vis dėlto, jis kažką turėjo. Teisingai. Tai nuo pradžių buvo kapitalistai, kurie sukėlė problemų. Mes esame kapitalistai.

²² Aš girdėjau, kaip mūsų brangus, mylimas pastorius, brolis Nevilas, išsakė pastabą savo televizijos. . . ar radijo laidoje, aną rytą, tai tiesiog sukosi ir sukosi mano galvoje. Aš tiesiog negaliu to pamiršti. Praeitą vakarą aš pačitavau tai savo draugui. Ir tai buvo štai kas, kad bus. . . Po Šventosios Dvasios paėmimo nuo žemės, ta formali bažnyčios religija tęsis toliau, nežinodama jokio skirtumo. Ar jūs kada nors, ar. . . Kiek iš jūsų girdėjote tai? Argi tai ne pribloškiantis dalykas? Jie nepažįsta Šventosios Dvasios, todėl jie nežinos, kada Ji pasitraukė, ir jie tiesiog tęs toliau lygiai taip pat. Kai paskutinis bus užantspauduotas į Kristaus Kūną, jie vis dar tęs, stengdamiesi atvesti į Jį atsivertusius, nes jie nežino, kas Tai yra. Ir jų formali religija tęsis toliau taip pat, kaip ir anksčiau. Taigi, galbūt tai neištrigs jums, taip kaip man, bet tai buvo tikrai pribloškiantis teiginys. Kad jie bus taip nutolę, tiesiog religiniuose ritualuose, kol nepastebės Šventosios Dvasios, nes jie nuo pat pradžių nežinojo, kas Ji yra.

²³ Dieve pasigailėk mūsų. Broli, aš norėčiau gyventi šiame gyvenime, ir mano troškimas, jeigu nors ir mažiausias Jo nuliūdinimas, kad aš žinočiau tai savo širdyje. Jeigu padaryčiau ką nors, kas nuliūdintų Jį, aš galėčiau pajauti tai tiesiog akimirksniu.

²⁴ Jau nekalbant apie Jo nebuvimą; aš nenoriu būti čia, kai Jo čia nėra. Aš noriu, kad tuomet ir manęs nebūtų taip, pone, nes ten ant malonės sosto nebebus Kraujo. Bus tamsu, juoda ir tvyros dūmai. Tuo metu šventovėje nebebus Teisėjo, kuris galėtų apginti mūsų bylą. Jūs žinote, kad tai pasakyta Rašte? Iš šventovės kilo dūmai. Ant malonės sosto nebebuvo Kraujo, tuomet tai - teismas.

²⁵ Jeigu Viešpats kaip nors ši ankstyvą rudenį suteiks mums kelių vakarų prabudimą, aš ką tik pagalvojau apie tai, kad norėčiau paimiti tą Apreiškimo Knygą, panagrineti apie tai, tiesiog pereiti per tą Apreiškimo Knygą.

26 Taigi, šiandien, aš žinau, daugelis atvyksta, kad už juos pasimelstų. Ir mano biuras buvo šiandien uždarytas, ar šią savaitę. Ir kai kurie žmonės atvyko, neturėjo galimybės, kad už juos ten būtų pasimelsta, nes vaikinai buvo išvykę pailsėti vienai dienai ar panašiai. Jie turi tiek daug darbo; jų pačių darbas, plius bažnyčios darbas, mano telefono skambučiai ir visa kita. Greitai tai ima jus nervinti. Taigi, tai ir yra priežastis. Aš žinau, kad man pačiam tenka retkarčiais kažkur išvykti ir nuveikti kažką kito, ir žinau, kad jie taip pat tai daro. Taigi, jie pakvietė mane. Aš pasakiau: „Manau, kad viskas bus gerai“. Ir po kelių minučių mes melsimės už sergančius.

27 Ir pamaniau, kad mes perskaitysime šiek tiek iš Dievo Žodžio. Jeigu jūs dabar turite savo Bibliją, atsiverskime Izaijo Knygą. Man patinka matyti, kai jūs paimate savo Knygą ir skaitote ją. Aš skaitau. . . Jeigu perskaitysite ne daugiau kaip tik vieną ar du Žodžius, taigi, Tai yra Amžinas, Nemirtingas Dievo Žodis. Jis niekada nepraeis. Izaijo 55-as skyrius, tema: „Amžinas išgelbėjimas“.

Ei, visi, kurie trokštate, ateikite prie vandens, ir kurie neturite pinigų; ateikite, pirkite ir valgykite; taip, ateikite, pirkite vyno. . . pieno ne už pinigus ir veltui.

Kodėl jūs eikvojate pinigus tam, kas nėra duona? Ir savo triūsą tam, kas nepasotina? Klausykite manęs atidžiai, ir valgykite tai, kas gera, ir tesimėgauja jūsų siela riebumais.

Palenkite savo ausį ir ateikite pas mane: klausykite, ir jūsų siela gyvens; ir aš sudarysiu amžiną sandorą su jumis, kaip suteikiau amžiną malonę Dovydui.

28 Aš norėčiau pakalbėti su jumis, tiesiog keletą minučių, tema: „*Ne Už Pinigus Ir Veltui*“.

29 Mūsų dienomis yra tiek daug pramogų. Yra tiek daug dalykų, viliojančių žmones, ką mes vadiname „malonumais“, ir jie skirti visiems žmonėms, visoms amžiaus grupėms.

30 Jaunimui yra sukurta viliojanti programa, modernūs šokiai, rokenrolo vakarėliai ir su tuo susijusi muzika. Ir visa tai vilioja pramogauti.

31 Man nerūpi, kokiuose geruose namuose buvo užaugintas vaikas, ir kaip jis buvo išmokytas elgtis teisingai; jeigu tas vaikas nepriėmė naujo Gimimo išgyvenimo, rokenrolo muzika patrauks jo dėmesį iškart, kai tik jis išgirs ją. Nes jame yra gimusi, pagal prigimtį, kūniška dvasia. Ir šiandien šėtono jėga yra tokia didelė, kol ji pagauna to mažylio dvasią.

32 Ir kiek tuomet daugiau tai padarys pagyvenusiam, kuris atmetė naują Gimimą! Nes, kai jūsų gyvenimas pasikeičia ir jūs esate atsivertęs ir gimęs iš naujo į Dievo Karalystę, jūsų prigimtis vis dar priklausys pasaulio dalykam, nesvarbu, koks religingas

jūs esate, tol, kol nebus to pasikeitimo jūsų viduje. Jūs galite garbinti ir būti religingas, bet tai vis tiek turės tam tikrą traukos jėgą, nes senasis nuodėmės žmogus ir jo troškimai jumyse dar nėra mirę.

³³ Tačiau kai tik leisite Kristui užimti sostą savo širdyje, šie dalykai nebetrukdys. Tai yra daug stipriau.

³⁴ Aš negaliu nurodyti to žmogaus vardo, kadangi aš dabar negaliu jo prisiminti, bet daugelis iš jūsų prisiminsite jį. Jie sako, kad buvo sala, kur vyrai surengdavo pasalą, ir moterys išeidavo, dainuodamos. Ir jų dainos buvo tokios viliojančios, kad jūreiviai, plaukiantys laivais, priplaukdavo. Ir tuomet pasaloje esantys kareiviai užklupdavo tuos jūreivius ir nužudydavo juos. Ir vienas didis žmogus ruošėsi praplaukti pro ten. Jis paliepė savo jūreiviams pririšti jį prie stiebo stulpo, ir—ir—ir įkišti jam kažką į burną, kad jis negalėtų šaukti; ir—ir jūreiviams į ausis įkišo kamšteliu, kad jie negalėtų girdėti, ir jis plaukė pro šalį, kad galėtų išgirsti tai. Ir moterys išėjo, šoko ir—ir šūkavo, ir dainavo, ir, o, tai buvo taip puiku, kol jis nutrynė savo odą ant riešų, šaukdamas savo jūreiviams: „Priplaukite! Priplaukite!“ Bet jie negalėjo jo girdėti, jų ausyse buvo kamštukai.

³⁵ Ir tuomet jis nuplaukė į tam tikrą vietą, kur jie atrišo jį nuo stiebo, ar, atrišo jam rankas, ir jis ištraukė kamščius iš jų ausų. Ten, vaikščiodamas gatvėmis, jis išgirdo muzikantą, kuris buvo daug pranašesnis už tai, kas buvo ten, ir kai jis vėl plaukė pro šalį, jie paklausė: „O, didysis keliauninke, ar mums vėl pririšti jus prie stiebo stulpo?“

³⁶ Jis atsakė: „Ne, tiesiog palikite mane laisvą. Aš išgirdau kai ką daug nuostabesnio, kad tai daugiau jau niekada manęs nesutrikdys“.

³⁷ Taip yra ir su iš naujo gimusiu krikščioniu. Jie surado kai ką daug didingesnio už rokenrolą ir už šio pasaulio pramogas. Jus džiugina Šventoji Dvasia. Tai daug nuostabiau, kol pasaulis jiems yra miręs.

³⁸ Bet kai jūs einate į šias pigias pramogas, turite prisiminti, kad reikia pasiimti daug pinigų. Jaunuolis, kuris vedasi savo merginą į tuos vakarelius, šokius ir taip toliau, sumokės didelę dalį savo savaitės uždarbio. Ir pagyvenę žmonės, kurie bando rasti malonumą lankydamiesi alaus baruose, kad galėtų paskandinti stiklelyje savaitės sielvartą, jie sumokės didelius pinigus. Ir ką jie iš to gauna? Jie negauna nieko, išskyrus širdies skausmą.

³⁹ Ir atminkite, vieną dieną jūs dėl viso to turėsite atsiskaityti su Dievu. „Ir atpildas už nuodėmę - mirtis“. Čia žemėje, iš to jūs nieko nepelnote. Tai netikras mirażas. Gėrimas tik pridės sielvarto. Nuodėmė tik pridės mirtį po mirties. Jūsų galutinė sąskaita - bus atskyrimas nuo Dievo, Amžinai; į Ugnies Ežerą. Ir jūs negalėsite nieko įgyti, tik prarasite.

40 Tuomet ateis Dievas ir užduos klausimą: „Kam tu leidai savo pinigus tiems dalykams, kurie nesuteikia pasitenkinimo? Kodėl tu tai darai?“

41 Kas verčia žmogų, kad jis norėtų tai daryti? Jie išleidžia viską, ką jie turi, viską, ką jie gali uždirbti, kad nusipirkti gėrimo, aprengti kokią tai moterį, su kuria jie susitikinėja, ar kažkokiems pasaulietiškiems, geidulingiems malonumams.

42 Tačiau Biblijoje mums pasakyta, ir kviečiama ateiti pas Dievą, „Ir išigyti Amžiną džiaugsmą ir Amžiną Gyvenimą, ne už pinigus ir veltui“.

43 Tie dalykai negali patenkinti, ir jų pabaiga yra Amžinoji mirtis. Ir tai jums kainuoja visus pinigus, kuriuos jūs tik galite sukaupti, kad tapti didžiu žmogumi ar pramogų vedėju, ar linksmu vyruku, ar kas jūs ten būtumėte, ar populiaria mergina, ar kas tai bebūtų. Tai kainuoja viską, ką jūs galite sukaupti, kad padaryti tai. Apsirengti pačiais geriausiais darbučiais, ir— ir daryti tai, ką daro pasaulis, tik tam, kad gautumėte Amžinojo pasmerkimo čekį.

44 Tuomet, Dievas paklausia: „Kodėl?“ Ką mes ruošiamės daryti Teismo Dieną, kai mūsų paklaus, kodėl mes taip padarėme? Koks bus mūsų atsakymas? Koks bus atsakymas šiuolaikinei Amerikai, kuri sako, kad jie yra krikščioniška tauta? Ir per metus viskiui išleidžiama daugiau pinigų nei maistui. „Kam leisti savo pinigus tokiems dalykams?“ Tačiau, vyriausybė pasodins jus į kalėjimą už penkių dolerių vertės mokesčius, kuriuos galbūt pervedėte į kokią nors įstaigą, kuri nebuvo tinkamai sutvarkyta priimti mokesčių, kad pasiųstų kokį nors misionierių į užsienį. Vieną dieną mūsų paklaus: „Kodėl jūs tai padarėte?“

45 Esame krikščionių tauta ir milijardai siunčiami tiems žmonėms ten, kur mes bandome nusipirkti jų draugystę. Dabar jie atsisako to. Nenuostabu, kad Chruščiovas pasakė: „Jeigu yra Dievas, Jis vėl išvalys Savo rūmus“. Pagonys gali išsakyti tokius pareiškimus, kad užtrauktų mums gėdą. Koks tai absurdiškas dalykas! Ir mes vadiname save krikščionimis.

46 Dievas pasakė: „Ateik, nusipirk Amžinąjį Gyvenimą, ne už pinigus, veltui“. Gyvenimą, kad gyventume amžinai, o mes atsukame Tam nugarą ir juokiamės Jam į veidą. Ką mes darysime tą Dieną? Kas bus . . . ?

47 Jeigu Dievas duoda mums kai ką padaryti ir duoda mums pinigų, ir padaro mus turtingiausią tautą po dangumi, tuomet Dievas paklaus, ką mes su jais padarėme. Kodėl leidžiame pinigus dalykams, kurie netenkina? Ne tik tautai, bet tai bus ir atskiriems asmenims; nuo centų iki milijonų dolerių, kiekvienam bus duota.

48 Kai žmonės žudo vienas kitą: visai neseniai perskaičiau straipsnį, kur du vaikinai dirbo medžiotojų stovykloje. Vienas

turėjo penkis vaikus, kitas - du. Ir vienas iš jų turėjo būti atleistas. Ir vienas iš vaikinų, kuris turėjo du vaikus, ar turėjo penkis vaikus, manė, kad jam darbo reikia labiau nei tam, kuris turėjo du vaikus; nuėjo su juo į medžioklę ir šovė jam į nugarą.

⁴⁹ Pinigai, štai tokia tauta, štai tokie jausmai, štai tokia dvasia valdo žmones.

⁵⁰ Tuomet jūs galite pamatyti, koks svarbus turi būti naujas Gimimas. „Tau reikia gimti iš naujo“. Tai turi įvykti. „Ateikite pas Mane ir pirkite ne už pinigus“.

⁵¹ Jūs negalite sakyti: „Aš neturiu pinigų“. Jums nereikia jokių pinigų. Tai duodama veltui.

⁵² Mes, amerikiečiai, esame linę mokėti už viską. Tai mūsų šūkis. „Mes mokame už viską. Mes turime pinigų“. Demonstruojame savo dolerių banknotus prieš kitas šalis, ir taip toliau, kurios skurdžios. Ateinatė, jūs matote atvykstančius turistus, visi išsipošę ir geros formos. Amerikiečiai aptarnauja juos. Dievo akyse tai nešvarūs pinigai. Tai mums nenupirks kelio į Dangų. Bet Amerikoje - mes turime mokėti už viską.

⁵³ Jūs nueinate į restoraną ir jūs vakarieniaujate. Ir jeigu jūs nepadėjote pinigų ant stalo, arbatpinigių tai padavėjai, jos veidas tampa rūškanas, po to, kai ji gauna atlyginimą iš kompanijos, kurioje ji dirba. Ir tai turi būti ne mažiau kaip dešimt procentų jūsų sąskaitos, ar daugiau. Jeigu jūs to nepadarysite, ta padavėja žiūrės į jus kaip į kokį tai titnagą ar šykštuolį. Kai ji gauna savo pinigus. Aš manau, kad tai gėda ir yra negarbinga taip elgtis. Aš manau, kad tai netinkamas tautos požiūris. Anksčiau, pas padorius žmones, padoriose įstaigose, neleisdavo to daryti. Bet visa tai pereina į vieną didelę dvasią.

⁵⁴ Aš buvau išvykęs į kelionę, traukiniu. Ir nešikas. . . Vienoje rankoje aš laikiau nedidelį portfeli, kitoje - lagaminą, po pažastimi turėjau mažą skutimosi reikmenų rinkinį, ir ašėjau. Nešikas priėjo, paklausė: „Ar galiu nunešti tai?“

⁵⁵ Aš pasakiau: „O, aš tiesiog einu ten prie traukinio, pone. Ačiū, labai ačiū“. Maždaug, o, trisdešimt jardų.

⁵⁶ Jis pasakė: „Aš paimsiu tai“, - jis pačiuo tą mažą dalykėlį ir paėmęs visa tai nuėjo.

⁵⁷ Na, kai jis atėjo, aš pagalvojau, galbūt aš. . . aš žinojau, kad jam mokama, bet aš tiesiog daviau jam—daviau jam pusę dolerio. Jis tikriausiai mano daiktus turėjo maždaug, tarkim, minutę; maždaug kaip iki šios bažnyčios galo, kur jis nuėjo iki traukinio. Aš pirmas įlipau į traukinį, tiesiog priėjau ir pasiėmiau juos. Padaviau jam pusę dolerio.

Jis tarė: „Minutėlė!“

Aš paklausiau: „Kas yra, pone?“

Jis pasakė: „Aš nešiau jums tris krepšius!“

Aš atsakiau: „Taip, pone, tai tiesa. Kas, kas negerai?“

⁵⁸ Jis pasakė: „Mano minimalus mokestis yra dvidešimt penki centai už maišą. Jūs man skolingas dar dvidešimt penkis centus“.

Matote, tai amerikietiškumas - už viską reikia mokėti.

⁵⁹ Jūs važiuojate automobiliu ir tegul tik jis įvažiuoja į griovį, ir jūs surandate ką nors, kas jus ištrauks. Jūs geriau pasiruoškite sumokėti, kadangi jie pareikalaus iš jūsų už tai. Jeigu atvažiuos avarinė tarnyba ir paims jus, jis paims *tiek ir tiek* už mylią. O jeigu tai ūkininkas, devynis kartus iš dešimties, atvažiuos savo traktoriaus, bus dar blogiau nei tai.

⁶⁰ Jūs turite mokėti už viską, ką jie daro jums. Viskas yra: „Mokėk! Pinigai! Mokėk! Pinigai!“

⁶¹ Ir vis dėlto į kokią dar didesnę duobę jus nubloškė nuodėmė! Kas galėtų ištraukti jus iš nuodėmės duobės? Bet Dievas paima jus iš nuodėmės duobės ne už pinigus, veltui, kai nėra nė vieno, kuris galėtų jus ištraukti.

⁶² Jeigu jūs nesumokėsite brangiai automobilių techninei pagalbai, jūs liksite griovyje. Jūs turite turėti pinigų, arba jūs liksite griovyje.

⁶³ Bet pati baisiausia duobė, į kurią kada nors patekote yra ta, į kurią jus įstūmė šėtonas - nuodėmės ir netikėjimo duobė. Dievas geranoriškai ištrauks jus, ne už pinigus, be jokių išlaidų. Ir vis dėlto jūs gulite duobėje, tiesiog skęstate nuodėmėje ir net nesikreipiate į Jį.

⁶⁴ Kai jus ištraukia autokeltuvai, paprastai jie įmeta didelę grandinę į griovį, apvynioja ją aplink buferį ar panašiai, ir pradeda sukti. Ir automobilio jėga pradeda traukti, ir pradeda veikti varikliai, ir jus ištraukia.

⁶⁵ Kai Dievas randa jus nuodėmės duobėje, ir išgirsta, kaip Jo šaukiate, Jis nuleidžia grandinę, kuri buvo apvyniota aplink Kalvariją Dievo meile, ir užkabina ją jūsų širdyje, ir įdeda ten Šventosios Dvasios Jėgą, kad pradėtų traukti. Ir tai jums nieko nekainuoja. Ir vis dėlto mes gulime duobėje, nes negalime sumokėti iš savo kišenės. Mes, amerikiečiai, manome, kad galime sumokėti už tai iš savo kišenės, bet jūs negalite. Tai ne už pinigus ir veltui. Jūs nemokate už tai bažnyčioje. Jėzus sumokėjo tai Kalvarijoje. Bet žmonės gėdijasi To. Jie nori To savo būdu. Dievas turi būdą, kaip jums tai gauti ir Tai dovanai, jeigu jūs priimsite Tai.

⁶⁶ Paprastai, kai jus ištraukia iš griovio, esate visas nubrodintas, jūs turite važiuoti į ligoninę. Ir prieš jį pradėdant darbuotis su jumis, prieš atlikdami bent vieną darbą, jie klausia: „Kas apmokės sąskaitą? Jei mes susiūsime jūsų žaizdas, jei teks patepti aliejumi ir padaryti injekcijas, kad paskiepytume jus nuo kraujo užkrėtimo, kokį draudimą jūs

turite?“ Prieš jiems imantis nors vieno dalyko, turi būti paruošti pinigai.

⁶⁷ Bet kai mūsų Viešpats apjuosia jūsų širdį Savo meilės grandine ir ištraukia jus iš nuodėmės duobės, Jis išgydo kiekvieną sudaužytą širdį, pašalina visas nuodėmes. Ir sąskaita įmesta į užmarštį jūrai, kad daugiau nieko, kas prieš jus, nebūtų neprisiminta, „Ateikite, ne už pinigus ir veltui“. Nesvarbu, kaip stipriai jūs esate sužalotas, kaip stipriai sumuštas, ką yra padariusi jūsų šeima, ar ką jūs padarėte, tam nėra jokios sąskaitos. Jis išgydo širdies skausmus, pašalina visą jūsų sielvartą. „Jis buvo sužeistas už mūsų nusizengimus, sumuštas už mūsų neteisybę; bausmė dėl mūsų ramybės krito ant Jo; ir Jo rėžiais mes buvome išgydyti“. Visa tai veltui.

⁶⁸ Ir mes To nepriimame, kadangi mus valdo neteisinga dvasia. Mus valdo tautos dvasia, pasaulio dvasia, vietoj to, kad valdytų Dievo Dvasia, Šventoji Dvasia, kuri veda mus ir nukreipia mus į visas Tiesas, ir daro Bibliją tikrą.

⁶⁹ Prieš kurį laiką aš kalbėjausi su vienu netikinčiu žmogumi. Jis pasakė: „Pagalvokite apie tai, pone Branhamai. Visa ši gyvenimo kančia ir vienintelis dalykas, kurį mes turime, kad mes esame išgelbėti - yra kažkokie seni žydų raštai“.

⁷⁰ „O, - aš pasakiau, - pone, tai galbūt viskas, ką jūs turite, bet aš turiu kai ką daugiau nei tai. Aš turiu Dvasią To, kuris Ją parašė, kuris patvirtina Ją ir padaro Ją tokią, kiekvieną pažadą“. Jis nežinojo, kaip tai priimti.

⁷¹ Suprantate, jūs turite ateiti ir pirkti ne už pinigus ir veltui. Tai nieko nekainuoja. Tai dovanai: „kas nori, te ateina“. Dievas ištraukia jus iš duobės.

⁷² Kaip žmogus prie vartų, vadinamų Gražiaisiais. Jis nuo pat motinos iščių buvo duobėje, per šėtoną, kuris sužalojo jo kojas. Jo pragyvenimo šaltinis buvo išmaldos prašymas iš praeivių. Ir kai tą rytą jis sėdėjo prie vartų, jis pamatė ateinančius du sekmininkų pamokslininkus. Jie neturėjo nė dešimties centų, nes jis pasakė: „Sidabro aš neturiu“. Ir dešimt centų yra mažiausias sidabro gabalėlis. „Sidabro ir aukso aš neturiu“.

⁷³ Aš manau, kad žmogus pagalvojo maždaug taip. „Nėra reikalo imti savo puodelio“. Galbūt jis stengėsi sutaupyti pakankamai pinigų. Jam buvo keturiasdešimt, ir galbūt jis stengėsi sutaupyti pakankamai pinigų, kad gydytojais galėtų padaryti jam porą sutvirtinimų ir jis galėtų vaikščioti, nes jis, jo kulkšnys buvo nusilpusios. Ir galbūt jis pirma turėjo turėti pinigų, kad galėtų sumokėti, prieš tai, kai gydytojais suteiks jam pagalbą. Ir tikrai nėra reikalo, kad jis ištiestų savo puodelį tiems sekmininkų pamokslininkams, kurie nieko neturėjo. Galimybė, kad jie . . . gauti iš tų vaikinių nors centą buvo labai maža.

⁷⁴ Bet kai jis pažvelgė į jų veidą! Vienas, jaunas ir žydingas savo jaunystėje; kitas - pagyvenęs ir raukšlėtas; kai Jonas . . .

kai Petras ir Jonas nuėjo prie vartų. Jis kažką išvelgė tame jaunuolyje. Tai yra, tas jaunatviškumas buvo šiek tiek didesnis nei įprastas. Jis matė, kad po raukšlėmis ir rūpesčiais, kuriuos senojo žvejo veidą nudegino Galilėjos saulė, slypėjo „neapsakomas džiaugsmas, pilnas šlovės“. Jis pamatė kažką, kas atrodė šiek tiek kitaip.

⁷⁵ Žinote, krikščionybėje yra kažkas tokio, dėl ko žmonės atrodo kitaip. Jie patys gražiausi žmonės visame pasaulyje.

Jis paėmė savo puodelį ir ištiesė jį.

⁷⁶ Ir apaštalas Petras, būdamas vyriausias, tarė: „Sidabro ir aukso aš neturiu“. Kitaip tariant: „Aš negaliu tau padėti, kad nusipirktum šiuos ramentus. Sidabro ir aukso aš neturiu, bet tai, ką turiu!“ Jis buvo nusipirkęs iš To, kuris turėjo medaus ir džiaugsmo nuo išgelbėjimo vyno. Jis buvo ką tik, prieš dvi ar tris dienas, grįžęs iš Sekminių, kur kažkas įvyko.

⁷⁷ Ir jaunuolis ištare garsų „amen“ ir pažvelgė jam į veidą.

⁷⁸ Kas nutiko? Ta pasigailėjimo grandinė, užuojauta To, kuris pasakė: „Aš užjaučiu sergančius“, - ta pati Dvasia buvo įsikūrusi pagyvenusio žvejo širdyje. Jis pasakė: „Kalbant apie pinigus, aš jų neturiu, bet aš turiu kažką, kas pakeis jų vietą milijoną kartų. Bet tai, ką turiu!“

⁷⁹ Taigi, atminkite, Petras buvo žydas, ir pagal savo prigimtį jie mėgsta pinigus, bet šis žydas buvo atsivertęs. Ne: „Tai, ką turiu, aš tau parduodu“.

⁸⁰ Bet: „Tai, ką turiu, aš duodu tau! Tai, ką turiu! Aš neturiu nė cento savo kišenėje. Aš negaliu nusipirkti duonos kepalą. Nieko negaliu nusipirkti. Aš neturiu nė cento. Bet jei tu gali tai priimti, tai, ką aš turiu, aš tau duosiu, nes tai buvo man duota“. Štai ko mums reikia. „Tai, ką turiu, aš duodu tau“.

„Ką jūs turite, pone?“

⁸¹ „Aš buvau pas Jį, kuris parduoda pieną ir medų, veltui. Aš duosiu Tai tau. Tu man už tai nieko nesi skolingas. Jeigu gali priimti Tai, aš duosiu Tai tau. Ne kaip tas, kuris ima mokesį, bet kaip tas, kuris duota“.

⁸² Nes: „Nes kaip veltui tai gavote, veltui ir duokite“. Tai buvo jo Viešpaties pavedimas, vos prieš tris dienas. „Eikite į visą pasaulį, pamokslaukite Evangeliją. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas; o kas netikės, bus pasmerktas. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki: Mano Vardu jie išvarinės demonus; jie kalbės naujomis kalbomis; jeigu jie išgers ką nors mirtino, tai jiems nepakenks; jeigu jie ims gyvates, tai jiems nepakenks. Kaip veltui gavote, taip veltui ir duokite“. Tas žydas buvo pakeistas.

⁸³ Tai, ko mums reikia Amerikoje - kad Šventoji Dvasia užimtų kai kurių mūsų religinių ritualų vietą. „Kaip veltui gavote, veltui ir duokite“.

⁸⁴ „Tai, ką turiu, aš duodu tau: Jėzaus Kristaus iš Nazareto Vardu, kelkis ir vaikščiok“; tikėjimas tuo tyru Kūrėjo Vardu! Nenuostabu, kad jis pašoko ir šokinėjo, ir šlovino Dievą!

⁸⁵ O, jūs žinote didžius dalykus, jis galbūt sėdėjo ten keturiasdešimt metų, bandydamas surinkti pakankamai pinigų, kad galėtų nusipirkti ramentus, bet jam nepavyko to padaryti. Bet tiesiog pačioje netikėčiausioje vietoje, ir netikėčiausiu laiku, ir iš netikėčiausių, netinkamiausių žmonių, jis gavo tai, ko norėjo. Aš taip džiaugiuosi, kad Dievas daro tai tokiu būdu.

⁸⁶ Vieną vakarą nedidelėje šventų velenėlių grupelėje aš radau tai, ko norėjau, ko už pinigus nenusipirksi. Grupelėje neraštingų, neišsilavinusių, prastai apsirengusių žmonių, pirma, tai negrai, ten nedidelėje pertvarkytoje aludėje, ant grindų, aš suradau vertingą brangenybę; kai tas pagyvenęs tamsiaodis pažvelgė man į akis ir paklausė: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią nuo to laiko, kai įtikėjote?“ O, Tai buvo kažkas, ko aš norėjau. Aš nesitikėjau rasti Jos tarp šių žmonių, bet jie turėjo tai, ko man reikėjo.

⁸⁷ Šiandien Jungtinių Tautų Organizacija nepriimtų to, ką mes gavome, bet tai, ko jiems reikia. Chruščiovui ir visiems kitiems reikia Kristaus, Šventosios Dvasios krikšto. Jis pakeis jų nuostatas. Jis padarys taip, kad žmonės, kurių jie nekenčia, taps jiems broliais. Jis pašalins godumą, pyktį ir nesantaiką; ir įdės meilę ir džiaugsmą, ir ramybę, gerumą ir gailėstingumą.

⁸⁸ Taip, netikėtose vietose, kartais, kur jūs randate tai, ko ieškote.

⁸⁹ Ką būtų atidavę Izraelio vaikai (visą Egipto grobį), kai jų lūpos buvo kraujuojančios, kai jų liežuvis kyšojo iš burnos? Už vieną gerą šalto vandens gurkšnį jie būtų atidavę visą auksą, kurį jie buvo pagrobę iš egiptiečių. Jų vadovai tyrlaukiuose vedė juos iš oazės į oazę, nuo duobių prie šaltinių, bet visi jie buvo išdžiūvę.

⁹⁰ Tuomet pasirodė, ne už pinigus ir veltui! Balsas prakalbo pranašui ir pasakė: „Kalbėk uolai“, - sausiausia, kas tik gali būti tyrlaukiuose, toliausiai nutolusi nuo vandens. Ten jų troškulys buvo numalšintas, ne už pinigus ir veltui. „Kalbėk uolai“. Ne sumokėk uolai, bet „kalbėk uolai“.

⁹¹ Šį vakarą Jis tebėra Uola. Jis yra Uola išvargusioje žemėje. Jeigu jūs keliaujate per tą išvargusią žemę - kalbėkite Uolai. Nereikia Jam mokėti; kalbėkite Jam. Ir Jis yra labai artima pagalba sunkumų metu. Jeigu jūs sergate - kalbėkite Uolai. Jeigu jūs sergate nuodėme - kalbėkite Uolai. Jeigu jūs esate išvargęs - kalbėkite Uolai.

⁹² Suprantate, atrodė, kad jo bus bet kur. . . Atrodė, jeigu nėra vandens tose vietose, kur buvo šaltiniai, tai nebus vandens ir ant to kalno prie uolos. Dievas daro dalykus tiesiog atvirkščiai, nei galvoja žmogus. Uola, sausiausia vieta tyrlaukiuose, bet Jis pasakė: „Kalbėk Uolai“.

93 Šiandien žmonės taip apgaudinėjami. Jie galvoja, kad jeigu jie galės nueiti ir pasimelsti, sumokės kokiam nors kunigui, kad šis sukalbėtų kelias maldas už juos, kad jie nuties sau kelią pinigais. Jeigu jie pastatys kur nors kokią tai didelę bažnyčią, ir koks nors turtingas žmogus tai parems, ir toliau gyvens geidulingai ir turės, kas už jį melsis, jie mano, kad tai ir viskas. Dievas nenori jūsų nešvarių pinigų. Viskas, ko Jis nori – kad jūsų atsidavimas ir jūsų gyvenimas kalbėtų Jam. Dievas davė jums pinigų, neišleiskite jų dalykams, kurie neteikia pasitenkinimo. Išleiskite juos dalykams, kurie suteikia pasitenkinimą. Bet, kad suteiktų tikrą pasitenkinimą – jūs negalite to gauti, kol jūs neprakalbėsite Uolai.

94 Jis atnešė gyvybę teikiantį vandenį, ne už pinigus ir veltui. Ir jie gėrė, ir jų kupranugariai gėrė, ir jų vaikai gėrė, ir tai tebėra šaltinis, tekantis tyrlaukiuose.

95 Ir taip pat šioje išvargusioje žemėje šiandien Jis yra Uola žūstantiems žmonėms. „Kiekvienas, kuris Jį tiki, neprazus, bet turės Amžiną Gyvenimą“.

96 Atkreipkite dėmesį. Kiekvieną vakarą, jiems nereikėjo rūpintis duona. Duoną jiems atnešdavo šviežią, kiekvieną vakarą.

97 Šiandien mes einame nusipirkti duonos kepalą. Jeigu jūs esate elgeta, ir jūs nueinate ten į parduotuvę, ir sakote: „Aš norėčiau kepalą duonos“.

98 Jis pasakytų: „Pirma, parodyk man savo ketvirtį. Už šį duonos kepalą aš turiu gauti dvidešimt penkis centus“.

99 Ir ką jūs turite, kai jūs jį gaunate? Tai šiek tiek patenkina jūsų poreikį, bet jūs gaunate prasčiausią, ką gali duoti kviečiai. Jie paima iš ten visus vitaminus, visas sėlenas, ir atiduoda tai kiaulėms. Ten prideda į tešlą glitimo, kuris suriša sėlenas, persijoja tai ir iškepa duonos kepalą, kuris dažniausiais kepamas nešvariomis, purvinomis rankomis. Pažiūrėkite, ką jūs kartais randate savo duonoje: plaukų gumulėlius ir amoralius dalykus, žiurkių atliekas ir visa kita, kas patenka į tas kepyklas. Nuodėmingi žmonės, sergantys venerinėmis ligomis, ir visa kita patenka ten. Jeigu jūs pamatytumėte, kaip ji paruošiama, jūs net nevalgytumėte jos. Ir, vis dėlto, jūs sumokėsite savo dvidešimt penkis centus arba jūs jos negausite.

100 Ir Dievas kas vakarą juos maitino Angelų rankomis pagaminta duona; ne už pinigus, veltui. Ir, šiandien, ta duona simbolizuoja Kristų, dvasinį Gyvenimą, nužengusį iš Dangaus, kad atiduotų Savo Gyvybę.

101 Ir Dievas kiekvieną dieną Savo vaikams duoda naują išgyvenimą. Jūs prisimenate, jeigu jie laikydavo duoną per naktį, ji tapdavo užteršta.

¹⁰² Jūs girdite ką nors kalbant: „Na, aš turiu...Aš jums pasakysiu. Aš esu liuteronas. Aš esu presbiterionas, baptistas. Aš esu sekmininkas“, - tai tiesiog senas rankomis pagamintas duonos kepalas. Tai ir viskas, kas tai yra, tiesiog nešvari, padaryta žmonių rankomis.

¹⁰³ Bet ką jūs girdite naują liudijimo išgyvenimą: „Ši rytą maldoje Šventoji Dvasia vėl naujai pakrikštijo mano sielą“, - o, broli, tai yra Angelų Maistas. Jis kasdien juos maitina šviežia, iš Dangaus.

Palaiminimų lietaus mums reikia;
Aplink mus krinta malonės lašeliai,
Bet mes prašome lietaus.

¹⁰⁴ O, taip, siųsk iš Dangaus, gaivų, Viešpatie, Kristų - Gyvybės Duoną. Idėk Tai į mano širdį, ir leisk man džiaugtis didingu Jo Artumu.

¹⁰⁵ Žinoma, jie dėkojo. Jie buvo dėkingi. Ir bet kuris vyras ar moteris, gimę iš Dievo Dvasios ir gavę Šventąją Dvasią, visada bus dėkingi. Nesvarbu, kad ir kas nutiktų, jūs būsite dėkingi.

¹⁰⁶ Kaip mažas, aklas berniukas kalnuose, mažasis Beni, kai jis gimė. Maždaug aštuonių mėnesių amžiaus jo akyse pradėjo augti katarakta. Jo tėvai buvo neturtingi. Jie gyveno ant senos molingos kalvos šlaito. Ir jie žinojo, kad ta operacija gali išgelbėti mažojo Benio akis, kad jis galėtų matyti. Dabar jis buvo maždaug dvylikos metų berniukas. Jo tėvai gaudavo tik tiek, kad užtekdavo duonai ir mėsai visiems metams. Jie negalėjo sau leisti operacijos.

¹⁰⁷ Visi kaimynai matė, kaip mažasis Beni bando žaisti su vaikučiais lauke, aklas. Jis nematė ką daro. Jiems buvo gaila. Ir kiekvienas tais metais pasėjo papildomą dalį pasėlių. Jie šiek tiek daugiau darbavosi saulėkaitoje. Ir kai rudenį derlius buvo parduotas, jie paėmė pinigus ir įsodino mažąjį Benį į traukinį, ir nusiuntė jį pas gydytoją.

¹⁰⁸ Jie sėkmingai atliko operaciją. Ir kai jis sugrįžo, susirinko visi kaimynai, kai mažasis Beni išlipo iš traukinio. Jo mažos, ryškios akys spindėjo. Jis pradėjo šaukti ir verksti, žiūrėdamas į jų veidus.

¹⁰⁹ Vienas iš konduktorių paklausė: „Sūnau, kiek tau kainavo ta operacija?“

¹¹⁰ Jis atsakė: „Pone, aš nežinau, kiek tai kainavo šiems žmonėms. Bet aš taip džiaugiuosi, galėdamas matyti jų veidus, tų, kurie sumokėjo kainą“.

¹¹¹ Tokiu būdu mes jaučiamės. Aš nežinau, kiek Tai kainavo Dievui. Aš žinau, kad Jis davė man geriausią, ką Jis turėjo - Savo Sūnų. Bet aš esu toks dėkingas, turėdamas šį dvasinį regėjimą, kad aš galiu pažvelgti į Jo veidą ir žinoti, kad Jis mirė už mane. Aš nežinau, kiek Tai Jam kainavo. Mes neturime būdo, kad

įvertinti tai. Kaina pernelyg didelė. Aš negalėčiau jums pasakyti, kokia ji yra. Bet aš dėkoju. Aš esu dėkingas, kad, kadaise aš buvau aklas, bet dabar aš galiu matyti.

¹¹² Aš esu dėkingas, kai Mayo Broliai man pasakė, kad mano laikas baigėsi, kai prieš dvidešimt penkerius metus gydytojai man pasakė, kad ilgai negyvensiu, šiandien aš gyvas. Aš nežinau, kiek tai kainavo Dievui, bet aš esu dėkingas, kad esu gyvas.

¹¹³ Kartą aš buvau nusidėjėlis, surištas nuodėmės, su širdies skausmais, bijantis mirties. Bet šiandien, mirtis yra mano pergalė. Aleliuja! Ji tik nuves mane į Akivaizdą To, Kurį aš myliu, kad galėčiau pažvelgti į Jo veidą. Jis pakeitė tai, per operaciją, Jis paėmė mano širdį ir sukūrė ją iš naujo. Aš žinau, kad man kažkas nutiko.

¹¹⁴ Laikraštyje, praeitą rudenį, Minesotoje, ten buvo berniukas, kuris vieną rytą pasiėmė dviratį ir važiavo į bažnyčią, į sekmadieninę mokyklą. Kitas kaimynystėje gyvenantis jaunuolis neturėjo jokių reikalų su sekmadienine mokykla, jis pasiėmė savo merginą ir nuėjo čiuožinėti. Ir tas žmogus buvo suaugęs vyras, jis užčiuožė ant plono ledo ir įkrito. Tą rytą jis juokėsi iš berniuko, kai jis pravažiavo keliu, tarė savo merginai, pasakė: „Tai krūvelė fanatikų keliauja į tą bažnyčią“. Ir kai jis įlūžo į ledą, jo draugė buvo toli nuo jo. Ji buvo lengvutė; ji išsigelbėjo. Bet kai jis išniro ir sugriebė rankomis ledą, jis buvo paralyžiuotas ir pakibo virš ledo.

¹¹⁵ Jo mergina bandė jam ištiesti ranką, bet ji buvo per sunki, būtų įlūžusi į ledą. Jis sušuko jai: „Grįžk! Grįžk! Tu tik įkrisi, ir mes abu nuskęsime“. Jis šaukė, jis verkė, ir nebuvo kas jam padeda.

¹¹⁶ Po kurio laiko, ant kalvos viršūnės pasirodė berniukas, mindamas pedalus, su Biblija po pažastimi. Jis išgirdo riksmus, ir paspartino savo mažą dviratį. Padėjo savo Bibliją ir nubėgo ant ledo. Šliaužė ant pilvuko, su savo gerais drabužiais, kol jis sugriebė vyrą už rankos ir vis traukė jį atgalios, kol jis ištraukė jį iš ledo. Nubėgo ir sustabdė automobilį. Jie iškvietė greitąją pagalbą ir nuvežė jį į ligoninę.

¹¹⁷ Po to, kai jis nuėjo ir sumokėjo už greitosios pagalbos paslaugas, sumokėjo gydytojams už skiepus nuo plaučių uždegimo ir visa kita, kas jam buvo duota, jis atėjo pas berniuką. Jis paklausė: „Sūnau, kiek aš esu tau skolingas?“

Jis atsakė: „Nieko“.

¹¹⁸ Jis pasakė: „Aš skolingas tau savo gyvenimą“. Pagalvokite apie tai. Pinigai negali sumokėti už tai. Tai buvo jo gyvenimas.

¹¹⁹ Taip mes turime jaustis Dievo atžvilgiu. Ne tam, kad kažkuo nusipirktume sau kelią; bet mes esame skolingi Dievui savo gyvenimą, nes buvome bemirštantys ir skęstantys nuodėmės duobėje. Dievas ištiesė Savo rankas ir apglėbė mane.

Buvau giliai paskendęs nuodėmėje,
 Toli nuo ramaus kranto,
 Labai stipriai suterštas viduje,
 Skendau, nebegalėdamas pakilti.
 Bet Valdovas jūros
 Išgirdo mano beviltišką šauksmą,
 Iš vandenių pakėlė mane,
 Dabar aš esu saugus.

¹²⁰ Aš esu Jam skolingas už savo gyvenimą. Jūs esate skolingi Jam už savo gyvenimą. Esate Jam skolingi savo gyvenimą, kad tarnautumėte Jam; ne tam, kad jį atiduotumėte, vaikščiodami ir didžiudamiesi savo bažnytine denominacija; ne tam, kad vaikščioutumėte ir kritikuotumėte kitus; bet stengdamiesi tarnauti ir gelbėti kitus, ir atvesti juos prie Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinimo.

¹²¹ Sūnus palaidūnas. Baigdamas, aš norėčiau pasakyti štai ką. Kai jis iššvaistė visą savo pragyvenimą, tėvo pragyvenimą, savo siautulingu gyvenimu, ir grįždamas namo. . . Jis gulėjo kiaulių aptvare, ir jis atsipeikėjo. Jis pasakė: „Kiek mano tėvo samdinių turi visko su pertekliumi, o aš čia mirštu iš nepritekliaus“. Kas, jeigu jis bandytų sakyti: „Įdomu, jeigu aš gaučiau pinigų, galėčiau gražinti tėčiui (tai, ką išleidau lakstydamas)?“ Bet jis žinojo savo tėvo prigimtį, ir jis pasakė: „Atsikelsiu ir eisiu pas savo tėvą“.

¹²² Tėvas niekada nepasakė: „Palauk minutėlę, sūnau! Ar tu gražini mano pinigus?“ Ne. Jis niekada nekaltino jo už jo nuodėmes. Jis džiaugėsi, kad jis grįžta. Jis džiaugėsi, kad jis atėjo į protą, nes jis buvo jo sūnus. Jis buvo jo paties vaikas. Jis džiaugėsi, kad jis buvo pakeliui namo. Taigi, jis nepateisino savo nuodėmės, bet jis džiaugėsi, kai pagaliau atsitokėjo ir pasakė: „Aš nusidėjau prieš savo Dievą ir prieš savo tėvą. aš atsikelsiu ir eisiu pas jį“.

¹²³ Ir kai jis pamatė jį tolumoje, jis pribėgo prie jo ir pabučiavo jį. Ir jis pasakė: „Papjaukite nupenėtą veršį“, - ne už pinigus. „Atneškite geriausią drabužį“, - ne už pinigus. „Atneškite žiedą, - ne už pinigus - užmaukite jam ant piršto. Valgykime, gerkime ir linksminkimės, nes šis mano sūnus buvo prarastas ir dabar atsirado. Jis buvo miręs, ir jis vėl gyvas. Džiaukimės visu tuo“.

¹²⁴ Norėčiau pasakyti tai, draugai, užbaigiant. Vienintelis dalykas, kuris patenkina, tai tik realūs dalykai, tik geri dalykai, kurių negalima nusipirkti už pinigus. Tai nemokamos Dievo dovanos, per Jėzų Kristų: sielos išgelbėjimas; džiaugsmas. Ateikite, vaišinkitės ir pasisotinkite.

*Kodėl jūs eikvojate pinigus tam, kas nėra duona?
 Ir savo triūsą tam, kas nepasotina? Klausykite manęs*

atidžiai ir valgykite . . . tai, kas gera, ir tesimėgauja jūsų siela riebumais.

Palenkite savo ausis ir atekite pas mane: klausykite, ir jūsų siela gyvens; ir aš sudarysiu su jumis amžiną sandorą - nepakeičiamas malones, pažadėtas Dovydui.

¹²⁵ Visa, kas patvaru, visa, kas gera, visa, kas malonu, visi dalykai, kurie yra Amžini, yra nemokami ir jums nieko nekainuoja. Baigiant užrašyti šią Knygą, buvo pasakyta: „Kas nori, teateina ir dovanai geria Gyvybės šaltinių Vandenis“, - ne už pinigus, veltui. Kodėl jūs leidžiate savo pinigus tam, kas netenkina, ir tikri dalykai, kurie tenkina, kurie duodami dovanai, jūs neišsaugojate jų?

Pasimelskime.

¹²⁶ Kol jūs esate tyloje ir maldoje, ar yra šiame pastate, ši ryta tokių, kurie negėrė iš to Šaltinio, kad pasaulio troškimai vis dar yra jūsų gyvenime, ir ši ryta jūs norėtumėte pakeisti vietą, kur jūs geriate, ar savo palūkanas? Ar jūs norėtumėte ateiti ir nusipirkti iš Dievo (ne už pinigus, veltui), medaus ir pieno, vyno džiaugsmo? Ar pakeltumėte savo ranką, sakydami: „Prisiminkite mane, broli Branhamai, kai melsitės“? Telaimina jus Dievas, pone. Telaimina jus Dievas, pone. Telaimina jus Dievas, sese. Ar yra dar kitų, kurie sakytu: „Prisiminkite mane, broli Branhamai, kai melsitės“?

¹²⁷ Kai kurie iš jūsų, jauni žmonės, taip, kurie iššvaistėte savo gyvenimą. Valandos, kurias motina praleido melddamasi už jus, ir tėtis, visas mokymas, kuris buvo jums duotas, ir vis dėlto nusisukote nuo to, kad klausytumėte šėtono šnabždesio. Taigi, jūs trokštate pasaulio muzikos, pasaulio dalykų. Ir jūs atsipeikėjate, kaip palaidūnas sūnus kiaulių aptvare. Ar nepakeltumėte savo rankos, sese, broli, ir pasakytumėte: „Dieve, prisimink mane. Atvesti mane į protą ši ryta, leisk man ateiti į Tėvo namus“? Tai jums nieko nekainuos. Jis laukia jūsų. Nesvarbu, ką jūs padarėte, „Nors jūsų nuodėmės būtų skaisčiai raudonos, jos taps baltos kaip sniegas; nors bus raudonos kaip purpuras, jos taps baltos kaip vilna“. Ar tie, kurie yra Dievo Artume, galėtų pakelti ranką?

¹²⁸ Tie, kurie serga ir turi poreikių, pasakykite: „Aš—aš įkritau į duobę. Šėtonas padarė—padarė man pikta. Jis suluošino mane ir padarė ligotą ar panašiai. Aš noriu, kad ši ryta Dievo tikėjimo grandinė įeitų į mano širdį ir ištrauktų mane iš šios duobės, kaip žmogų prie vartų, vadinamų Gražiaisiais“. Pakelkite savo rankas. Telaimina jus Dievas, kiekviena.

¹²⁹ Viešpatie, šią valandą aš atvedu pas Tave tuos, kurie pakėlė savo rankas, kad būtų atleistos jų nuodėmės. Tu esi Dievas, ir vienas Dievas. Ten, kur jie dabar sėdi, Tu kalbėjai jiems. Tai, kur Tu apkaltinai juos, kad jie klydo, kai Žodis surado Savo vietą, ir Šventoji Dvasia pradėjo kalbėti, ir sakyti: „Tu esi neteisus.

Apsisuk ir vėl ateik pas Dievą Tėvą“. Ir jie pakėlė savo rankas, parodydami, jog jie nori išeiti iš to žemiško kiaulės aptvaro ir ateiti į Tėvo namus, kur yra užtektinai, kur jiems nereiks nieko atsinešti. Kaip poetas yra puikiai pasakęs: „Nieko savo rankose neatsinešu, tiesiog tvirtai laikausi Tavo kryžiaus“. Te jie ateina švelniai, nuolankiai, pripažįstantys savo kaltę ir te atiduoda savo gyvenimus. Ir Tu atsineši geriausią apdarą; ir žiedą, ir uždėsi ant jų pirštų; ir maitinsi juos nužudyto Avinėlio Manna. Suteik tai, Viešpatie.

¹³⁰ Yra tie, kurie serga ir kenčia. Jie turi poreikį. Šėtonas imetė juos į duobę, be abejonės, trūksta pinigų operacijoms. Be abejonės, galbūt daugelio iš jų nebūtų galima operuoti. Galbūt gydytojas negali pašalinti priežasties, net jeigu jis ir turėtų pakankamai pinigų. Bet Tu esi Dievas. Ir aš meldžiu, kad būtent šią valandą, po dabar čia esančios Šventosios Dvasios patepimu, kad Tu išgydytum kiekvieną iš jų. Te jie būna išgydyti, nuo galvos iki kojų, iki paskutinės kūno dalelės.

¹³¹ Jeigu jie neturi džiaugsmo; jie nebegali džiaugtis savo išgelbėjimu. Kaip Dovydas senovėje pasakė: „Sugražink mano išgelbėjimo džiaugsmą“. Te jie gauna džiaugsmą ir laimę vietoj savo niūrumo ir nuovargio, nes Tu esi Uola išvargusioje žemėje. Tu esi užuovėja audros metu. Kai šėtonas svaido į juos visas ligas ir raketas, Tu esi prieglobstis audros metu. Tebūnie taip šiandien, Dieve, nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

Ramiai ir švelniai Jėzus kviečia,
Kviečia jus ir mane,
Nors mes ir nusidėjome, Jis turi malonę ir
atleidimą,
Atleisti jums ir man.
Grįžk namo . . .

¹³² Taigi, jeigu jūs norite, ateikite prie altoriaus ir atsiklaupkite, kad mes galėtume pasimelsti su jumis, patepti jus, viską, ką mes galime padaryti. Maloniai kviečiame.

. . . pavargęs, grįžk namo;
Nuoširdžiai, švelniai, Jėzus kviečia,
Kviečia, O nusidėjėli, grįžk namo!

¹³³ Ar jūs mylite Jį? Teddy, ar galėtumėte duoti mums akordą, „Aš myliu Jį, aš myliu Jį, nes Jis pirmas pamilo mane“. Ar galite tai?

¹³⁴ Sudainuokime tai Jo šlovei, prieš mums pakeičiant tarnavimo tvarką, tiesiog minutėlę. Tai yra šlovinimas. Pamokslas nuskambėjo. Aš taip džiaugiuosi, kad jūs priėmėte jį. Melskitės, kad jis būtų jums naudingas, nes man buvo naudinga išsakyti jį. Aš meldžiu, kad tas pats įkvėpimas, kuris buvo man duotas, kad išsakyti jį jums, jūs priėmėte jį tokiu pat įkvėpimu, kaip jis buvo siųstas. Te Viešpats palaimina Tai jūsų širdyje. Gerai.

Aš myliu Jį,

Dabar tiesiog užmerkite akis, kol mes dainuojame. Pakelkite rankas.

. . . Aš myliu Jį
Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

¹³⁵ Dabar tiesiog palenkime savo galvas, niūniuodami tai. Ar jūs mylite Jį? Ar Jis nėra tikras jūsų širdžiai? Argi nėra kažko tokio apie Jį, kas tiesiog taip tikra? Aš myliu Jį, nes Jis pirmas pamilo mane, ištiesė Gyvenimo liniją nuo Kalvarijos, užkabino Ją prie mano širdies.

¹³⁶ Nepamirškite, brolis Drummond ruošiasi pamokslauti mums šį vakarą, Vakarienes vakarą. Jeigu jūs mylite Viešpatį, ateikite ir dalyvaukite Vakarieneje su mumis. Jei Viešpats panorės, aš būsiu čia su jumis. Tai brolio Tonio Zabel žentas; brolis Tomas iš Afrikos; jo sūnus, puikus vaikas; tikrai geras, tvirtas krikščionis, geras pamokslininkas.

Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko man išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

¹³⁷ Kol dabar mes esame palenkę savo galvas, kol pianinas tęsia toliau.

¹³⁸ Viešpatie Jėzau, mes ruošiamės įeiti į kitą tarnavimą, Viešpatie. Mes dėkojame Tau už Šventąją Dvasią, kuri kalbėjo mūsų širdims. Ir mes esame laimingi, Viešpatie, kad Tu padarei tai dėl mūsų. Ir tegul Tavo Žodis negrįžta pas Tave tuščias, bet te Jis įvykdo tai, kas Jam buvo paskirta. Te Jis pasilieka visų mūsų širdyse, žinant, kad visi tikri ir ilgalaikiai dalykai ateina iš Dievo, ne už pinigus, veltui. Kodėl tuomet mes turėtume kovoti dėl dalykų, kurie pražus ir paversti tai tokiu gyvybės ir mirties reikalu? Viešpatie, leisk mums labiau kovoti dėl dalykų, kurie nepražus, kurie neturi kainos. Kaina yra sumokėta laisva valia, ir kviečia, siūlant: „Kas nori, te ateina“.

¹³⁹ Palaimink tolesnę šio tarnavimo dalį. Suteik tai, Viešpatie. Ir šį vakarą susitik su mumis. Palaimink krikšto tarnavimą. Te bus didelis išsiliejimas. Tegul tie žmonės, kurie bus pakrikštyti Tavo mylimo Sūnaus, Viešpaties Jėzaus, Vardu, tegul jie būna pripildyti Šventosios Dvasios. Te žmonės, kurie pakėlė savo rankas šį rytą, atgailaudami dėl savo nuodėmių, te jie ateina, apsisvelka krikšto drabužius ir įeina į baseiną, ir įrodo pasauliui, kad jiems buvo atleistos jų nuodėmės. Ir jie krikštijami, kad jiems būtų panaikinta baudmė, išbraukta iš knygos. Suteik tai, Viešpatie.

¹⁴⁰ Būk su broliu Drummond šį vakarą, kai jis pateiks mums pamokslą, ką tik atneštą nuo Sosto. Patepk jį Šventąją Dvasia.

Ir būk su mumis, kai mes priimsime Vakariene. Te mūsų širdys būna švarios ir tyros, te mummyse nebus jokios nešvaros. Te Jėzaus Kraujas apvalys mus nuo visų nuodėmių. Suteik tai, Viešpatie. Patrauk iš mūsų tarpo ligas, suteik mums džiaugsmą ir ramybę. Per Jėzų Kristų mes prašome to. Amen.

Aš myliu . . .

¹⁴¹ Ar jūs mylite Jį? Dabar pakelkite savo rankas į Jį.

Aš myliu Jį

Nes . . .

Dabar ištieskite ir paspauskite ranką šalia esančiam.

. . .pirma . . .(Russell, aš myliu Jį. Jeigu aš mirsiu šiandien, aš myliu Jį.)

Ir išpirko . . .

Teisingai, ištieskite ir paspauskite ranką.

. . .išgelbėjimą

Ant Kalvarijos . . .

Gerai, brolis Nevilas, su savo žodžiu. Gerai.

NE UŽ PINIGUS IR VELTUI LIT59-0802

(Without Money Or Without Price)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1959 m. rugpjūčio 2d., Branhamo bažnyčioje Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org